

622. PŘI LÁMÁNÍ STROMU

1158.

Ze Slavíkovíc od Rousínova

Fó - ké, vě - tři - čku, z Du - na - je, fó - ké, vě - tři - čku, z Du - na - je, u - raz ja - bli - čko le - bo dvě.

1159.

Z Moravan

Fú - ký, vě - tři - čku, z Du - na - je, fú - ký, vě - tři - čku, z Du - na - je, u - raz ja - bli - čko le - bo dvě.

1160.

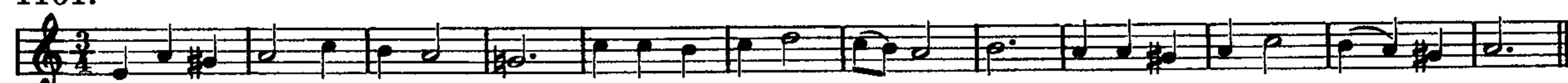
Od Brna ze Žebětína

Fó - ké, vě - tři - čku, z Du - na - je, z Du - na - je, u - raz ja - bli - čko le - bo dvě.

1161.

Z Moutnic

Fo - ké, vě - tři - čku, z Du - na - je, fo - ké, vě - tři - čku, z Du - na - je, u - raz ja - bli - čko le - bo dvě.

Fóké, větříčku, z Dunaje,
uraz jabličko lebo dvě.

Urazil jedno jediný
a i to bylo červivý.

Půč mi, synečku, nožíčka,

nechať vykrojím červička.

Půč mi, synečku, dlóhýho,
ať ho vykrojím celýho.

Jak do jablička krojila,
v půli nožéček zlomila.

A po zahrádce chodila,
místo jablonce hledala.

A našla dobrý místečko,
kde nesvítilo slunečko.¹⁾

¹⁾ kady svítlo slunýčko.

1162. *Jiné čtení*

Od Kyjova

Jak po zahradě chodila,
místo jablonce volila.

Jak jednu rýčem zaryla,
hned tam jablonku vsadila.

Ešče nebyly dvě leta,
měla jablonka jabuka.

Fúkni, větříčku, z podolé,
shoď mi jabučko nebo dvě.

Shodil mně jedno jedině
a i to bylo červivé.

Požčaj mně, milý, nožíčka,
nech já vykrojím červička.

Jak jednu doňho vkrojila,
hned ten nožíček zlomila.

Požčaj mně, milý, druhého,
nech já vykrojím celého.

Už je, můj milý, už je zle,
už sem zlomila dva nože.

1163.

Ze Soběchleb

Po za - hra - dě cho - di - la, po za - hra - dě cho - di - la, šcep ja - blun - ku sa - di - la.

[: Po zahradě chodila, :]
šcep jablunku sadila.

Sadila ju z hlyboka:
Růst, jablunko, z široka.

Dyž už bylo půl roka,
už jablunka prokvetá.

Dyž už bylo po roce,
na jablonce ovoce.

Věň, větříčku, z Dunaje,
zvěň jablečko lebo dvě.

Zvěnul jedno jediný atd.